

1. Waarom krijgt Jezus te drinken?

Er zit iets vreemds in het bijbelgedeelte dat we net lazen. Mattheüs vertelt hoe Jezus na die drie uren duisternis met luide stem uitroept: 'Eli, Eli, lama sabachtani?' En Mattheüs geeft de vertaling erbij: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' Het is het dieptepunt in het lijden van de Here Jezus. Hier drinkt Hij de beker van Gods toorn over de zonden tot de laatste druppel leeg. Want zonde geeft een breuk naar God. En het is de Zoon van God Zelf, die deze breuk ten volle ervaart, en ook dráágt, voor ons. Maar dan vers 47: 'Sommigen van hen die daar stonden, zeiden, toen zij dit hoorden: Hij roept Elia.' Het kan zijn dat daar soldaten stonden die niet Joods waren en de taal waarin Jezus sprak, niet helemaal verstonden. Jezus haalt Psalm 22 aan, en Hij doet dat in het

Hebreeuws en Aramees. Die soldaten, waar kwamen die vandaan? Ze werden geronseld in allerlei landen en het kan goed zijn dat ze al langere tijd in Israël aan het werk waren. Daarom wisten ze waarschijnlijk ook dat Joden in die tijd vaak om Elia riepen als ze in nood waren. Dat was een soort volksgeloof: 'Heb je het moeilijk? Roep maar om Elia!' Zoals Rooms-Katholieken heiligen te hulp roepen: 'Heilige Maria, help me!' 'Heilige Antonius, help me om te vinden wat ik kwijt ben!' Dus die soldaten horen Jezus roepen: 'Eli, Eli, lama sabachtani?' en ze zeggen: 'Hij roept Elia.' Maar dan gebeurt er iets wat ik niet meteen begreep. Vers 48: 'En meteen snelde een van hen toe, nam een spons, doordrenkte die met zure wijn, stak hem op een rietstok en gaf Hem te drinken.'

Vanwaar deze reactie? Jezus doet Zijn uitroep, iemand zegt: 'Hij roept Elia', en meteen rent er iemand naar Jezus toe om Hem te drinken te geven. 'Maar de anderen zeiden (vers 49): Houd op, laten wij zien of Elia komt om Hem te verlossen.'

Wat gebeurt hier nu precies? Waarom komt de één meteen met een spons met wijn aan, en zegt de ander: 'Nee, stop, misschien komt Elia wel.'

Om dit te begrijpen moeten we ons goed realiseren wat het betekende om aan een kruis te hangen. Het was zo'n intense marteling, waarbij je lichaam voortdurend in ademnood kwam en je heftig aan het hijgen was. Daardoor werd je mond kurkdroog, zéker in het klimaat van Israël. Dat Jezus met lúíde stem kon uitroepen: 'Eli, Eli, lama sabachtani?' dat was in feite al héél bijzonder. Daarvoor moet Hij ál Zijn krachten verzameld hebben.

En als iemand dus zegt: 'Hij roept Elia!' dan heeft vervolgens een ander gedacht: 'Misschien gaat Hij nog méér zeggen. Wacht, ik zal Hem wat te drinken geven, dan kunnen we horen wat Hij zegt.' Terwijl weer anderen het Jezus níét gunnen dat Hij zelfs die zure wijn krijgt. Zij zeggen: 'Stop daarmee. Geef Hem niet te drinken. Laat Elia Hem maar helpen!'

Jezus krijgt hier te drinken, Hij krijgt zure wijn. Als dat gebeurt, is dat de vervulling van een profetie uit Psalm 69, uit die Psalm hebben we daarnet gezongen. Er staat in vers 22: 'Ja, zij hebben mij gal als mijn voedsel gegeven, in mijn dorst hebben zij mij zure wijn laten drinken.'

En Jezus aanvaardt die wijn, Hij neemt inderdaad te drinken. Johannes vertelt dat Jezus er ook om heeft gevraagd. Hij zei: 'Ik heb dorst.'

Maar waarom accepteert Jezus hier wél wat te drinken, terwijl Hij dat eerder níét deed? Eerder in Mattheüs 27, in vers 34 lezen we: 'En zij gaven Hem wijn vermengd met gal te drinken; maar toen Hij die geproefd had, wilde Hij niet drinken.' Eerder dus niet, maar hier wel, om drie uur 's middags, na die drie uren van duisternis, vlak voor Zijn sterven.

2. Jezus roept de overwinning uit!

Er is een duidelijke verklaring voor. Eerder kreeg Jezus 'wijn, vermengd met gal' aangeboden. Dat was wijn, waar een bedwelmend middel doorheen was gemengd, zodat je iets verlichting kreeg van je lijden. Maar Jezus wilde geen verlichting van de pijn. Hij doorstond Zijn lijden volledig.

Maar helemaal aan het einde, vlak voor Zijn dood, dan aanvaardt Hij wel wat te drinken. Waarom? Omdat Hij nog een laatste taak heeft: Hij gaat de overwinning uitroepen. En daarvoor heeft Hij alle kracht van Zijn stem nodig. Vers 50: 'Jezus riep nogmaals met luide stem en gaf de geest.' Johannes vertelt erbij wát Jezus riep: 'Het is volbracht!' 'Alles is nu gebeurd! De overwinning is behaald!' Iedereen moet dit weten! De hele wereld zal hierdoor veranderen,

voorgoed! Dit is een keerpunt in de wereldgeschiedenis! Nú triomfeert de Zoon van God! 'Het is volbracht!'

'Jezus riep nogmaals met luide stem en gaf de geest.' Merk je dat? Hij 'gaf de geest', actief gaat Hij de dood in! Hij geeft Zélf Zijn geest in de handen van Zijn Vader, zoals Lukas dat beschrijft. Jezus zegt het: 'Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest.'

Hier sterft niet een verliezer, nee, hier sterft een Overwinnaar! En Mattheüs beschrijft de overwinning op drie manieren.

Ten eerste scheurt het voorhangsel in de tempel: de weg naar God komt vrij! Satan wil altijd mensen bij God vandaan trekken, maar door het offer van Jezus is de relatie met God juist hersteld! Satan heeft het nakijken! 'Het is volbracht!' De weg naar de Vader ligt open! Dat is het eerste.

Ten tweede is nu ook de dood overwonnen. Want wat gebeurt er? De aarde beeft, de rotsen scheuren en de graven gaan open. Vers 52: 'Ook werden de graven geopend en veel lichamen van heiligen die ontslapen waren, werden opgewekt; en na Zijn opwekking gingen zij uit de graven (Jezus ging voor, als eerste), zij kwamen in de heilige stad en zijn aan velen verschenen.'

Dit zijn mensen die niet terugkomen in dit leven en later opnieuw moeten sterven, nee, dit zijn mensen die opstaan in heerlijkheid. Ze staan op aan de andere kant van de dood, met een lichaam dat nooit meer sterft. Zij staan op mét Jezus, omdat Hij de dood heeft overwonnen door Zijn offer aan het kruis. Door Zijn kruisdood geeft Jezus eeuwig leven, dat is het tweede dat hier duidelijk wordt. De dood heeft het nakijken, het leven overwint!

En ten derde beschrijft Mattheüs, hoe daar op Golgotha, meteen al mensen tot geloof komen. Het gaat om de Romeinse centurio en zijn mannen. Zie je dat? Niet één persoon, nee, die hele groep soldaten! Vers 54: 'En toen de hoofdman over honderd en zij die met hem Jezus bewaakten, de aardbeving zagen en de dingen die

gebeurden, werden zij erg bevreesd en zeiden: Werkelijk, Dit was Gods Zoon!' Die soldaten, die daarnet nog aan het spotten waren met Jezus, ze komen nu in diepe eerbied tot een geloofsbelijdenis! 'Inderdaad, Dit was Gods Zoon!'

Jezus sterft niet als verliezer, maar als Overwinnaar! 'Het is volbracht!' (1) Door wat Hij heeft gedaan, ligt de weg naar God open. (2) Door Zijn offer is de dood overwonnen. En (3) in het uur van Zijn dood wordt Hij herkend en erkend als Gods Zoon.

Vandaag is het Goede Vrijdag. Wij zijn hier bij elkaar, verbonden met u, met jou thuis, om Jezus Christus te eren. Wij eren niet een verliezer, maar een Overwinnaar! Hij dronk zure wijn, om de overwinning te kunnen uitroepen. Hij toont Zijn macht zelfs in het uur van Zijn dood. Ja, méér dan ooit is Hij júíst op Golgotha de grote Triomfator!

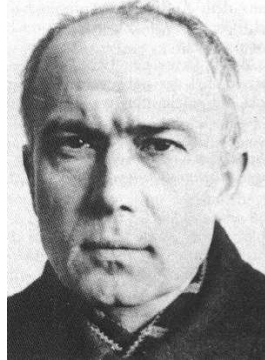
3. Jezus triomfeert temidden van dood en verderf

En zo is het nog steeds. Zo gaat Hij door in de geschiedenis. Temidden van alle dood en ellende toont Hij Zich de Overwinnaar. Temidden van alle puinhopen op deze aarde laat Hij zien dat Hij licht brengt in de duisternis, dat Hij leven geeft midden in de dood.

In de Tweede Wereldoorlog was er in Polen een priester, een veertiger, Maximiliaan Kolbe. Een ontzettend actieve man, die als vurig katholiek de wereld rond had getrokken om mensen op te roepen een heilig leven te leiden. Zo was hij in de jaren '30 in China geweest, en in Japan, en in India. Daarna trad hij in, in een klooster van de Franciscanen in Niepokalów.

Toen de Duitsers Polen binnenvielen, in 1939, stroomden de vluchtelingen naar het klooster. Er werden 3000 mensen opgevangen, onder wie 2000 Joden. Kolbe verzette zich openlijk tegen de Duitse bezetters, tot hij werd gearresteerd in 1941. Na een paar maanden kwam hij terecht in het concentratiekamp Auschwitz.

Op 31 juli 1941 gebeurde er iets verschrikkelijks. Een man uit dezelfde barak als Kolbe had geprobeerd te vluchten, weg uit het kamp. Om wraak te nemen, kozen de Duitsers tien mannen, die zouden moeten sterven. Ze zouden worden opgesloten en geen eten meer krijgen. Veroordeeld tot de hongerdood. Eén van die tien was een jonge vader van twee kinderen. En toen Kolbe dat hoorde, hij was toen 47 jaar oud, vroeg hij aan de Duitsers: 'Mag ik, in zijn plaats?' Zo is het gebeurd. Tien mensen, opgesloten, zonder

voedsel. Eén van de mensen die werkzaam waren in dat cellencomplex, heeft later verteld dat Maximiliaan Kolbe voortdurend de anderen voorging in gebed, dat ze samen zongen tot eer van God, met stemmen die elke dag zwakker werden, steeds zwakker. Na 14 dagen waren er nog vier over, onder wie Pater Kolbe. Die vier werden gedood met een injectie. Pater Kolbe stak zelf zijn arm uit, met een gebed op zijn lippen.

En andere overlevende heeft later dit gezegd: 'Het was een enorme schok voor het hele kamp. We ontdekten dat er iemand was, die in deze donkere nacht voor de ziel de norm van de liefde omhoog bracht. Een onbekend iemand, gemarteld en beroofd van zijn naam en status, was bereid een afschuwelijke dood te ondergaan voor iemand anders, iemand die niet eens familie van hem was. Daarom is het niet waar, zo riepen we uit, dat de mensheid verloren is, vertrapt door geweldenaars, ten prooi aan de hopeloosheid. Duizenden gevangenen raakten ervan overtuigd, dat de echte wereld nog steeds bestond en dat onze beulen die niet kapot konden maken. Het zou veel te simpel zijn om te zeggen dat Pater Kolbe stierf voor ons of voor de familie van die ene man. Zijn dood betekende redding voor duizenden mensen. Wij stonden perplex over zijn daad, die daad werd een enorme explosie van licht in de duisternis van het kamp.'

Merk je het? Jezus is Overwinnaar, zelfs waar de dood rondwaart, zelfs in de hel van Auschwitz. Al denkt de duivel dat hij oppermachtig is, al zaait hij dood en verderf, ook nu in Oekraïne en op zoveel andere plaatsen in de wereld, hij moet in het stof bijten. Want Jezus regeert vanaf het kruis. Jezus is Overwinnaar! En die Overwinnaar nodigt ons vanavond uit aan tafel. Hij nodigt ons uit om brood te eten, als teken van Zijn lichaam. Hij nodigt ons uit, om wijn te drinken, of druivensap, als teken van Zijn bloed. Hij nodigt ons uit, om zo één te zijn met Hem, één met Hem in Zijn dood, om ook één met Hem te zijn in Zijn opstanding!

4. Wij zijn één met de Overwinnaar!

Als je straks brood en wijn proeft, besef dan dat je één bent met de Overwinnaar! Laat je nooit aanpraten dat je als christen een verliezer bent, dat geloof geen toekomst heeft, dat vertrouwen op Jezus achterhaald is, iets van vroeger. Het zijn leugens! Jezus is Overwinnaar, en mét Hem mogen wij lichtdragers zijn in de duisternis. Mét Hem mogen wij dienen, waar anderen willen heersen. Mét Hem mogen wij juist dóór te dienen leven brengen waar de dood rondwaart, we mogen vreugde brengen waar verdriet heerst, we mogen hoop brengen in situaties vol van wanhoop.

Jezus is Koning! De Stervende is de Overwinnaar! En Hij die nu sterft, zál leven. Want het wordt Pasen! Klem je vast aan Hem! En déél in Zijn overwinning! Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, renevanloon@samaritaan.org